

lig i det sidste Statsregnskab, er større eller mindre. Men jeg maatte maaske bemærke, at naar f. Eks. det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds gjorde opmærksom paa, at den nuværende Finansminister ikke havde Fortjenesten af de større Indtægter paa Statsbanedriftens Omraade, det store Overskud, saa kunde det jo nok være, at vi kunne enes om at unde Finansministeren maaske lidt mere Ære deraf, end det synes at fremgaa af det ærede Medlems Udtalelser. Jeg tager vist ikke fejl, naar jeg siger, at noget af det første, vi hørte, da det ærede Medlem for Sæby, den nuværende Finansminister, kom ind i Tinget, netop var en efter min Mening udmærket Tale om det fuldt forsvarlige i, at vi bestemte os til at tage højere Takster for vore Billetter, saaledes at Statsbanerne kunde komme til at svare nogenlunde rimelig Rente af den Kapital, der var anbragt i dem. Men det skal jeg som sagt ikke komme videre ind paa. Jeg skal kun i Forbigaaende nævne, at den nuværende højtærede Finansminister saaledes har megen Fortjeneste af, at vi ere naaede til at kunne faa et Budget for Statsbanerne, der efter min Mening er forsvarligt og langt bedre end det, vi havde tidligere. Saa vil jeg gerne gøre en Bemærkning endnu i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (N. Neergaard) udtalte. Det ærede Medlem sagde nemlig, at han troede, det vilde være heldigt, om Regeringen, om de enkelte Ministre, hvor der er Tale om humane Foranstaltninger og Lønningsforbedringer — jeg tror nok, at det ærede Medlem ikke alene tænkte paa Statsbanernes Personale, men i al Almindelighed paa Statsfunktionærerne — kunde uden *urimeligt* meget Pres — jeg tror nok, han brugte denne Vending — fra de interesseredes Side gaa til disse Forbedringer og humane Foranstaltninger. Jeg er ganske enig med det ærede Medlem i, at det vilde være heldigt. Noget andet er, at det vilde være overordentlig vanskeligt. I Flugt med disse Udtalelser turde der maaske være Grund til at minde om, og deri er vist det ærede Medlem enig med mig, at det ikke just er dette Tings Medlemmers Opgave at være med til at lægge et urimeligt Pres paa Ministeriet og dets enkelte Medlemmer, naar Talen er om at foretage Forbedringer i Statsfunktionærernes Lønningsforhold osv. Naar jeg har siddet og hørt paa de mange Talere, de mange Ønsker og Krav, der ere komne frem under Forhandlingerne i de

forløbne 8 Dage, har jeg ikke kunnet frigøre mig for den Tanke, at vi her inde, i alt Fald for en hel Dels Vedkommende, ikke ere saa helt fri for at være mellem dem, der ville lægge et *urimeligt Pres* paa Regeringen, naar Talen er om Forbedring af Lønningerne eller i det hele humane Foranstaltninger. Jeg sætter med Flid Streg under „urimeligt Pres“, og jeg er saa temmelig sikker paa, at det ærede Medlem er enig med mig heri.

Jeg skal selvfølgelig ikke komme ind paa de Bemærkninger, det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) kom med. De drejede sig i meget væsentlig Grad om det Resultat, man har set af den nøksom bekendte Anmærkning til § 22. Den højtærede Forsvarsminister har allerede talt herom, og jeg ønsker kun at føje til, at selv det ærede Medlem vistnok ikke havde ventet, at denne Anmærkning skulde give sig Udslag i, at der var en hel Del Tusinder af Kroner, som ikke bleve forbrugte paa de 6 Konti, Anmærkningen gælder. Men hvis det ærede Medlem vilde gøre sig den Ulejlighed at se tilbage paa forrige Statsregnskab, altsaa ikke det nu aflagte, vil han finde, at Resultatet af de under disse 6 Konti samlede Summer er en Overskridelse af mellem 6 og 7,000 Kr. Der er i Aar sparet, jeg tror, det ærede Medlem sagde 63 Kr. 3 Øre, medens der i tidligere Aar er en Overskridelse paa samtlige Konti — selv om der paa nogle kun er mindre Overskridelser, saa er der paa andre større Overskridelser — af tilsammen 6—7,000 Kr. Dette turde være et Resultat, som der ingen Grund er til at være ked af. I øvrigt skal jeg indrømme, hvad ogsaa Forsvarsministeren sagde, at det har vist sig, at Anmærkningen ikke har været alt det Postyr værd, der er blevet lavet om den.

Jeg skal i Forbigaaende blot gøre den Bemærkning til det ærede Medlem for Kalundborg (Krabbe), at jeg forstaaer saa fuldt vel, at han er mellem dem, der kritiserer de skete Udnævnelser indenfor Militæretaten, som ogsaa det ærede Medlem for Nyborg (N. Jensen) talte om, dog ikke kritiserende, men jeg kan ikke nægte, at jeg blev noget overrasket ved at høre, at Motiveringen var den, at han var ængstelig for, at det skulde bidrage til, at der ikke indenfor Hæren var al den Energi og Anspændelse hos vedkommende, som man kunde vente; det overraskede mig, at det ærede Medlem var ængsteligt for, at det, at nogle følte sig forbigaaede, skulde bi-